

han agter at føre den, han anholder, medmindre Personen gribes paa fæst Gjerning.

§ 36.

Den, der iværksætter Anholdelsen, hvad enten det er en af Politiets Betjente eller anden offentlig Bestillingsmand eller en Privatperson, og hvad enten det er ifølge Ordre eller uden saadan, maa ikke anvende Trusler eller Slag eller anden Slags Vold, forat tvinge den, der anholdes til at underkaste sig, medmindre han gjør Modstand eller søger at undvige. I det Tilfælde søger Anholderen Bistand af Politiet eller andre offentlige Betjente eller Privatmænd for at tvinge Personen; og kan sliig Bistand ikke erholdes eller gjør Anholdte Modstand, saaat der er Fare for at han vil undslippe, eller udsætter Anholderen sig for personlig Fare ved ikke at bruge Magt, er han berettiget til at anvende de Midler, der i det enkelte Tilfælde maae ansees nødvendige, for at udføre Anholdelsen eller for at afværge den personlige Fare, der maatte true ham.

§ 37.

Flygter den, der skulde anholdes, til et privat Hus eller anden Bygning, er den, der har det Hverv at anholde ham, berettiget til at følge efter ham, og, dersom Afgang til Huset eller enkelte Dele af det ikke tilstaaes, da at opbryde Døre eller Vinduer, for at paagribe den Undvegne.

§ 38.

Det i § 37 nævnte Tilfælde undtaget, kan den, der efterspører en Forbryder, ikke trænge ind i et Hus eller anden Bygning, forinden han har tilkjendegivet eller søgt ved de Midler, der staae til hans Raadighed, at tilkjendegive, i hvilket Niemed han søger Afgang til Huset, samt fremvist sin Ordre, eller, dersom han kan anholde uden Ordre, angivet, hvorpaa hans Berettigelse i saa Henseende støtter sig. Regtes Afgang herefter, kan Anholderen skaffe sig Afgang ved Magt.

§ 39.

Den, der hensynsløst udfæder en Anholdelses-Ordre; den, der anholder uden dertil at være berettiget; den, der bruger ulovmedholdelige Midler ved Anholdelsen, eller forøvrigt gjør sig skyldig i Pligtovertrædelse eller Pligtforsømmelse

ved Anholdelse — straffes med Bøder indtil 200 Rigsdaler. Den Anholdte kan tillige gjøre særligt Erstatningskrav gjælbende.

§ 40.

Den Sigtede, der møder ifølge Tilfælgelse, forhøres paa den i Tilfælgelsen bestemte Tid.

§ 41.

Den, der er anholdt, stilles snarest muligt og senest inden 24 Timer for Underdommeren (Grundloven § 85).

§ 42.

Dommeren giver, saavidt muligt, saa betimelig Underretning til den offentlige Anklager i Kredsen, at han kan møde allerede ved det første Forhør.

§ 43.

Forundersøgelsen er offentlig, medmindre Dommeren finder, at Offentligheden vil være til Hindrer for en fuldstændig og paalidelig Oplysning af Sagen. I det Tilfælde kan han beslutte, at Forhandlingen i dens Heelhed eller i enkelte Dele skal foregaae for lukkede Døre; dog har den offentlige Anklager altid Ret til at overvære Forhøret.

§ 44.

Dommeren forelægger Sigtede Spørgsmaal om hans Navn, Alder, Fødested, Bopæl eller Opholdssted og Stilling. Efterat disse ere besvarede søger Dommeren ved Forhørs Optagelse at faae Sagen oplyst ved at udspørge Sigtede om alle Omstændigheder, som vedrøre Gjerningen.

§ 45.

Vil Sigtede ikke svare eller svarer han undvigende, selvmodsigende eller aabenbart irrigtigt, kan Dommeren vel ikke tvinge ham til at svare eller anvende Trusel eller Vold, i Afsledning af hans Maade at svare paa; men Dommeren kan gjøre Sigtede opmærksom paa, at hans Vægtring ved at svare eller hans Maade at svare paa vil tale imod ham og kan have til Følge, at Undersøgelsen alene af den Grund maa føres videre.

§ 46.

Sigtedes Svar nedskrives i Retsprotokollen, der oplæses for og stadfæstes af ham. Kræver Sigtede Reget forandret, udeladt eller tilføjet,